

अः । दुष्टानां भूपतिः शत्रुः कुलटानां पतिव्रता । साधुः
अनानां शत्रुः स्यात् सूक्ष्मां बोधको रिपुः ।
सहण्डुक न० एकमांसभेदे “आगादेमीमसह्मादेः कुडितं ख-
ण्डितं पुनः । गुरुनां सविधानेन पचेदेतत् सहण्डुकम्”
भाष्यम् ।

सहदेव पु० सह दीव्यति दिव-अच् । १ साहीसुते पाण्डव-
भेदे मेदि० २ वसायां शतश्रोतसे ३ शारिरोपणी च स्त्री
मेदि० टाप् । ५ सपांस्यां स्त्री मेदि० स्त्रीप स्त्रीपलः ।
६ जोतदगडोत्पन्नायां रत्नमा० ।

सहदेव्यादि पु० “सहदेवी बबा चैव यामूनी यतावरी ।
कुमारी च गुडुची च सिंही ख्यात्री तथैव च” नर०
पु० ४८३० प्रतिष्ठाकृतेवस्त्राणीयद्रव्यगणभेदे ।

सहधर्मिणी स्त्री सह समानो वा धर्मोऽप्यस्या इति ।
१ पत्न्याम् अमरः “सहधर्मं चरेयानाम्” इति मन्त्रकेः
सहधर्मचारित्वात् “धरोराई” इत्या आया पुण्या-
पुण्याफले समा टावभा० उक्ते च तस्याः अतिवृत्तधर्मफल-
भागित्वाच्च तथात्वम् ।

सहन न० सह-लुट् । १ वसायां तितिक्षायां शीतोष्णादि-
द्वन्द्वधर्मकचने हेमच० । सह-ल्यु । २ सहिष्णो अमरः
३ समानीये ति० मेदि० ।

सहयान न० सह यानम् । एकत्र सञ्चालने हेमच० ।
४ वृत्तपाने अमरः । [त्रिका० ।

सहपांशुकिल पु० सह पांशुभिः किलति किल-क । वयस्ये
सहभाषिन् ति० सह भवति भू-णिनि । सह्यादे स्त्रियं
स्त्रीप । [अमरः ।

सहभोजन न० सह एकत्र भोजनम् । एकत्रस्थानेऽग्न्यादौ
सहम न० नील० ता० उक्ते दिवारात्रिभेदेन परस्परं योग-
वियोगयुतपहविशेषेण युतेन लज्जादिनामीने पुण्यादि
शुभादिचिन्तनस्थाने राशिभेदे तानि च पञ्चांगत् तटा-
नयनं तत्फलानि च तत्प्रोक्तानि यथा

“पुण्यं गुरुभानयशोऽयं मिलं साध्ये कृते यत्र न योग
उक्तः । कस्यापि तत्रैव युतं विभज्य साक्षात्प्राप्तमात्रं च
ममभवेत् । आता ततो गौरवराज्यताता माता सुतो
जीवितमस्य कर्म । मान्या च सस्ययुक्ती परतः ज-
भोक्ता शास्त्रज्ञं वन्दनमस्य त्वय वन्द्यकम् । अर्थोय
मर्थं परदेशधनान्यदारा स्यादप्यकर्म सवर्णिकं त्वय का
योमिद्विः । उदाहरणमिदमप्युदाहरणमिदं तनः ।
आद्याध्यापारसहमे पानीयपतनं रिपुः । गीर्थोपाय

दार्द्र्यत्वं गुरुताम्बुपणाभिधम् । वन्दनं दुहितेतानि
पञ्चाशत् सहमानि हि । सुखेन चन्द्रान्वितमङ्गि न म्
रथीन्दुयुक्तं निशि पुण्यसंज्ञम् । शोधयेत्पुण्यान्व-
मानरात्रे लम्बं न चैव सैकभनेतदुक्तम् । व्यत्यक्तमस्यात्
गुरुविद्यायोश्च संवाधः पुण्यविपुक् सुरेज्यः । दिवा
विजोसं निशि पूर्ववत् यथोभिधं तत् सहस्रं वदन्ति ।
पुण्यसंज्ञं गुरुसंज्ञतत्त्वजोत् व्यत्ययो निशि सिताम्बितं च
तत् । सैकतातत्त्ववदन्तीति तो मित्त्वामसहस्रं जगु-
र्मुधाः । पुण्याङ्गोसं शोधयेदुक्तरीत्या साक्षात्संज्ञं
न सक्तमसाहिषोमम् । युक्तं सन्दाटजि नक्तं विजोस-
माशाख्यं स्यादुक्तवत्प्रसूद्यम् । सामर्थ्यं दमारात्तनुप
विशोध्य नक्तं विजोसं तनुमे कुजे त । जीवादिगुणे
५० पुरावत् आताहर्किंजीनात् गुरुतः सदोहाः ।
दिने गुरोचन्द्रमपाद्य नक्तं रविं क्रमादर्कविष्णु च देयो ।
रीत्योक्त्या गौरवः १० मर्कमाकैरपाद्य वामं निशि रात्र्य-
नातो ११ १२ । माते १२ नुतोऽपाद्य सितं विजोसं नक्तं
सुतो १३ च निशमिन्दुमीज्वात् । स्यात्कीविताख्या १५ गुरु-
माकितोऽङ्गि वामं निशीदं सममव्याम्बु १६ । कर्म १७
समाराक्षिणि वामसुक्तं रोगः ख्य १८ मित्नुं तनुवः
सदेव । स्यान्नाशयो १९ लम्बमिन्दुतोऽङ्गि वामं नि-
शीन्दुं तनुपं सटाकात् । कलि २० लम्बे २१ स्त्री गुरुतो
विगुणे कुजे विजोसं निशि प्रीतोया । शास्त्रं २२ दिने
सौरिसपाद्य जीवात् वामं निशि चैन युते पुरावत् ।
दिवानिशं साक्ष्यनिशं विशोध्य वन्द्यस्य २३ येतद्विधि
वन्द्यकं २४ स्यात् । वामं दिवेतत् सुत २५ रत्नमार्कदिन्दुं
विशोध्योक्तवदार्कियोगात् । देशान्तराख्य २६ नवमादि-
शोध्य धर्मेश्वरं सन्तसुक्तवत् स्यात् । अङ्गनिशं विजोसं
मध्यभावादिशोध्य पूर्वाङ्गवदप्यं च २७ । सिताटपा-
स्याकंमयान्यटारोक्त्यं २८ सदा प्राग्वटयान्यकर्म २९ च-
न्द्राक्षनिं वामस्यो निशायं शशद्वर्णज्य ३० दिने वन्द-
कोक्ता । शनेर्दिवकं निशि चन्द्रमार्कविशोध्य मय्येन्दु-
मनाथयोगात् । स्यात् कार्यमिद्विः ३१ सततं विशोध्य
मन्दं सितात् स्यात् विशाङ्गमं ३२ । गुरोर्विधं प्रोहा
भवेत् प्रसूतिश्च ३३ निशीन्दुं शनितो विशाध्य । वामं
विशोदुक्तदिवा सदेव स्यात् ३४ स्यात् ३५ रमपाद्य युक्तात् ।
अङ्ग ३६ सटा प्रोक्तदिवाय पुण्यं विद्यास्वतः प्राद्य
सटा प्रोक्ता । प्रोत्वाख्य ३७ सुक्ते वन्द्य ३८ देह ३९ स ४०
यमय ४० जाद्य समपाद्य भोमात् ४१ शनि विजोसं